

125. møde.

Fredag den 26. maj kl. 10.

Formanden: Med skrivelse af dags dato oversender folketingets formand:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1949 til 31. marts 1950, hvilket lovforslag er vedtaget af folketinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om omnibus- og fragtmandskørsel med motor-køretøjer har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændringer i lov nr. 287 af 30. juni 1922 om bispeembeders besættelse og om adgang til stiftsbåndsløsning har afgivet beretning. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Besvarelse af spørgsmål.

Af Dose til indenrigsministeren.

Finder ministeren det rimeligt, at der på Amager, d. v. s. Christianshavn, Islands Brygge, Sundby, Kastrop-Taarnby og Dragør samt Store Magleby kun findes et eneste apotek, som har natekspedition?

Agter ministeren at søge forhandling om at få dette forhold ændret?

Dose: Når jeg har stillet dette spørgsmål til ministeren og dristet mig til trods for disse dages store travlhed i det høje ting at anmode om en besvarelse deraf, skyldes det de gentagne krav, der fra mange sider rejses om en bedre ordning af apotekernes natekspedition.

Gennem mange år har vi i Storkøbenhavn haft en ordning, hvorefter apotekerne skiftevis holdt åbent om natten. Det var uden tvivl en dyr ordning, og måske medførte den også nogle mindre nødvendige opkald på apotekerne om natten, men det var dog muligt for den enkelte til få ekspeditionen af nødvendige medicinvarer klarert indenfor en rimelig tid, idet vejen til apoteket ikke var urimelig lang, da der var mange apoteker at vælge imellem.

Principielt er jeg enig i det princip, der er lagt til grund for nyordningen, nemlig at det bør være faste apoteker, som befolkningen gennem lang tids tilvænnen kender, der har natekspedition, så at man undgår den kedelige ting, den tidligere ordning medførte, at man først måtte søge til det nærmeste apotek for at se, hvilket apotek der den uge havde åbent, og så gik turen i fir-spring til det pågældende apotek. Vi må her erindre os, at der i sådanne tilfælde oftest er tale om mennesker, der er oprevne over alvorlig sygdom, og for hvem sekunder og minutter er lange som år.

Jeg har bemærket mig, at de danske sygekasser gennem deres formand, hr. Ernst Larsen, har udtalt sig for dette princip.

Da nyordningen blev gennemført, mødte den megen modstand, og det forekommer mig, at der blev taget lovlig drastisk fat på nedskæringen af antallet af natapoteker. I alt er der i Storkøbenhavn nu 10 natapoteker, deraf udenfor det egentlige København med Frederiksberg 4, nemlig, såvidt jeg erindrer, i Hellerup, Gladsaxe, Jægersborg og Rødovre. De øvrige 6 er fordelt i København-Frederiksberg. Der kunne om denne fordeling siges adskilligt, hvilket jeg dog skal undlade her.

Derimod vil jeg meget gerne pege på det urimelige i, at ca. 160 000 mennesker på Amager, altså udenfor havnen og på den anden side af broerne, kun har et eneste natapotek til rådighed. Det er et antal beboere, som svarer til antallet af beboerne i adskillige købstæder i dette land. Alene i Københavnsdelen bør, der ifølge statistisk årbogs opgørelse efter folketællingen den 5. november 1948 137 026 personer, og dertil kommer så beboerne i Kastrop-Taarnby og Dragør-St. Magleby. Ikke mindst de sidste har lang vej til natapoteket, idet det eneste natapotek, Sønderbro apotek, findes Amagerbrogade 158. Når man betænker, at der fra det yderste Amager, fra stranden i Dragør og fra Kongelunden, er en lang og på vinterdage ubehagelig vej ind til Amagerbrogade 158, og ved, at der er mulighed for at skaffe et eller to natapoteker mere ved en anden inddeling af de områder, disse apoteker dækker, synes jeg, der er rimelighed i kravet om bedre service på dette område. Jeg sigter ikke mindst til, at der burde være et natapotek i Kastrop-Taarnby, og så bør vel et apotek nærmere ved byen benyttes som natapotek i stedet for det nu benyttede på Amagerbrogade.

Ud fra disse betragtninger er det, jeg spørger ministeren, om der overvejes for-